

[H. P. Johansen.]

række derefter, at vælge, om det ønsker at bære Faderens eller Moderens Navn. Jeg mener ogsaa, det er rigtigt og naturligt, at Regelen bliver den, at Barnet har Ret til at faa Oplysning om, hvem dets nærmeste Slægt er. Jeg synes, det er urimeligt i al Almindelighed, at et Barn vokser op uden at vide, hvem det nedstammer fra. Nu ved jeg nok, at Moderen under visse Forhold kan nægte at give Oplysning herom, men det vil dog vist ske yderst sjældent, hvis dette Lovforslag bliver gennemført.

Jeg skal dernæst sige nogle faa Ord om de nye Regler angaaende Underholdsbidrag, der ogsaa indeholder Ændringer, som ikke er uvæsentlige. Som Ministeren oplyste, tilsigter Lovforslaget, at Barnet skal for- sørges, opdrages og uddannes under Hensyn- tagen til begge Forældrenes Livsvilkaar, medens det jo hidtil har været Moderens Livsvilkaar, der blev lagt til Grund. Ud- gifterne skal fordeles mellem Forældrene efter deres økonomiske Evne, og Faderen, eventuelt Moderen, kan faa paalagt Pligt til at yde Bidrag til Barnets 21de Aar til en Uddannelse, som allerede er paabegyndt.

Som Helhed kan der vist næppe med Grund rejses nogen Indvending mod disse Bestemmelser. Man har særlig rejst Ind- vendinger mod Stk. 5 i § 20, der omhandler Bidrag til Barnets 21de Aar, men det fore- kommer mig, at hvis Barnet virkelig har Lyst og Anlæg for en vis Uddannelse, og hvis Faderen er saa velstillet, at han har Raad til at støtte Barnet, hvorfor skulde han saa ikke yde det Barn, som han har uden for Ægteskab, Støtte i et saadant Til- fælde? Man kunde fristes til at sige, at det burde være saa selvfølgeligt, at det ikke behøvede at staa i en Lov, men desværre er det jo ikke selvfølgeligt, at en saadan Støtte bliver ydet. Det kan dog vist næppe kaldes for Retfærdighed, at en velhavende Person kun betaler nogle Hundrede Kroner aarligt til et Barn uden for Ægteskab, men derimod ofrer — det Tilfælde kan man godt tænke sig — mindst lige saa mange Tusinde Kroner paa hvert Barn, som han har i sit Ægteskab. I hvert Fald kan jeg ikke se, at det falder ind under Begrebet Retfærdig- hed eller Rimelighed.

Det er blevet hævdet, at det var en Fortrinsstilling, man gav det uægteskabelige Barn ved at yde det Støtte til 21 Aars Alde- ren. Jeg er enig med Ministeren i, at det kan naturligvis siges i en Diskussion, men det har intet som helst med den praktiske Virkelighed at gøre, thi den højtærede Minister har fuldstændig Ret i, at det ægte-

skabelige Barn er ogsaa sikret Støtte baade til 21 Aars Alderen og længere, hvis der er Grund til det, og hvis Forældrene har Raad til det; det er sikret i Kraft af en uskreven Lov, som efter min Mening er langt stærkere end de Bestemmelser, der staaar i § 20. Jeg vil meget nødig bruge stærke Ord, men jeg kan ikke se rettere, end at det er Ordkløveri, naar man taler om, at de Bestemmelser, der er sat ind i § 20, Stk. 5, giver en Fortrinsstilling til det uægteskabelige Barn. Jeg kan ikke se, det har noget med den praktiske Virkelighed at gøre.

Saa er der nævnt det særlige Forhold, hvor flere kunde anses for at være Fader til et Barn uden for Ægteskab. Jeg er ganske enig med Ministeren i, at de hver især bør betale fuldt Underholdsbidrag, og jeg synes, det er rigtigt, at det overskydende Beløb kommer til at gaa til Børneforsorg i al Almindelighed, naar Faderskabet ikke kan fastslaaes.

Alt i alt synes jeg, at Lovforslaget betyder en Retfærdighedshandling over for de Børn, som er født uden for Ægteskab. Jeg synes ogsaa, at det kun er en Retfærdighedshandling over for de Mænd, som er Fædre til saadanne Børn, at de i højere Grad kommer til at føle deres Ansvar, end Tilfældet er nu. Jeg har set, at man har sagt om Fortidens Lovgivning paa dette Omraade, at den var haard over for de Børn, der var født uden for Ægteskab, og haard over for Mødrene til saadanne Børn. Det er ogsaa Tilfældet, den har til Tider været haard indtil Brutalitet. Til Gengæld har man sagt, at den var ikke særlig haard over for Fædrene til disse Børn, og det er vistnok rigtigt. Derfor forstaaer jeg saa godt, at Dansk Kvinde- samfund Gang paa Gang er gaaet i Brechen for Lovregler som dem, vi her arbejder med.

Det er blevet sagt, at de foreslaaede Bestemmelser — og det er vist Hoved- indvendingen mod Lovforslaget — vil under- grave Hjemmene og Ægteskabsinstitutionen. Hvis jeg troede paa, at det var rigtigt, vilde jeg ikke paatage mig den Opgave at anbefale Lovforslaget, men jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Fare i saa Henseende. Jeg er ganske enig med Mini- steren i det Synspunkt, som han gjorde gældende. Jeg kan ikke indse, at det skulde føre til Indgaaelsen af færre Ægteskaber, at der i visse Tilfælde lægges større Forplig- telser, større Ansvar, paa den, der indgaar løse Forbindelser. Det er da vist ogsaa utænkeligt — deri har den højtærede Minister sikkert ganske Ret —, at den